

[Aage Fogh.]

ærede Medlem Hr. Jens Thomsen rettede mod Eksportudvalget, skal jeg kun sige et Par ganske enkelte Ord, idet jeg i Dag er Stedfortræder for det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen. Hele det Spørgsmaal er jo Salen her vel bekendt. Jeg ved ikke, hvor mange Gange de ærede Medlemmer Hr. Jens Thomsen og Hr. Valdemar Thomsen og hele Rækken fra Det frie Folkeparti har gentaget disse Angreb. For nogle Aar siden virkede det stærkere, for da var vi vel nok nogle Stykker, der i Kraft af den Maade, de Herrer havde at optræde paa, troede, at de var af en helt anden moralsk Habitus end andre Landmænd her i Landet og andre Medlemmer her i Tinget; men efter de sidste nye Oplysninger, der er kommet frem om den store indre Rengøring, der er foretaget inden for L. S., har jeg i hvert Fald lagt Mærke til, at de er i høj Grad belemret med menneskelige Egenskaber akkurat som andre. Derfor virker det ikke saa stærkt, naar nu det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen svinger sig op til voldsomme Angreb paa Eksportudvalget.

Endvidere vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem har jo faaet nære Meningsfæller og Folk, han har staaet i nært Samarbejde med, placeret i dette Udvalg, og disse udmærkede Mænd har, saa vidt jeg ved, ikke kunnet paavise, at nogen Ændring i Udvalgets Arbejde var paakrævet.

Dertil ønsker jeg at føje, at jeg for mit eget Vedkommende som Kontrolør for Eksportudvalget nu igennem tre Aar har staaet i nært Samarbejde med det, og min Mening, udtalt med faa Ord, er den, at det Arbejde er gaaet bedre, end man kunde vente, og jeg synes, det er fuldkommen urimeligt, at en Kreds af Landmænd stadig væk, kun for at tjene deres egne Interesser, opretholder den Diskussion, som her finder Sted.

Jens Thomsen: Landbrugsministeren udtalte sin Forundring over, at de andre Partier ikke vilde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg maa sige, at det er noget af en Misforstaaelse for vort Vedkommende; vi vil gerne medvirke til Gennemførelsen, navnlig hvis der kan indføres saadanne Ændringer, at Loven kan give rimelige Arbejdsvilkaar for Landbruget.

Landbrugsministeren udtalte ogsaa, at det er Forbrugerne, der betaler Omkostningerne ved Kødloven. Man kan godt sige, at ved enhver Beskyttelse er det Forbrugerne, der maa betale. Men det underlige er

i dette Tilfælde, at naar Industrien opnaar den store Beskyttelse, saa hører vi aldrig, at den højtærede Landbrugsminister taler Forbrugernes Sag, der er og bliver utilfredse med, at det er dem, der maa betale Beskyttelsen. Min Sammenligning mellem Landbruget og Haandværkernes Arbejdsvilkaar besvarede Landbrugsministeren ved at henvise til, at Haandværkerne kun producerer til Hjemmemarkedet, og derfor kan de faa en rimelig Løn for deres Arbejde. Men skulde det dog ikke være Landbrugsministerens Opgave at gøre en Indsats for, at ogsaa de Erhverv, som er henvist til Eksportmarkederne, faar deres Andel, faar en beskedent Løn for deres samfundsnødvendige Arbejde? Det er dér, jeg synes, at Landbrugsministeren forsynder sig stærkt, og det er derfor, vi retter Bebrejdelser imod ham.

Men naar Kreaturerne kun kan koste en lille Pris i Øjeblikket, saa er den virkelige Aarsag dertil Grænsens Lukning. Kunde vi faa fri Vareudveksling med vore Kreaturer, trængte vi saa sandelig ikke til en Kødlov herhjemme for at faa den rigtige Pris for dem.

Landbrugsministeren udtalte: Hvor er den Erhvervsgren, der faar en bedre Beskyttelse end Landbruget? Naar jeg ser de store Udbytter og Tantiømer, som mange Aktieselskaber udbetaler, Tantiømer, der i mange Tilfælde — det er jo næsten almindeligt nu — er paa 50 000 Kr. og derover til en enkelt Person, maa jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om Aarsagen til, at man kan betale disse Udbytter og disse Tantiømer, ikke netop er den Beskyttelse, der modtages fra Staten. Det er jo uomtvisteligt det, der bevirker det. Hvis Landboerne havde de Arbejdsvilkaar, saa vilde Landbruget have bedre Betingelser, end det har, og saa synes jeg, det er paafaldende, at Landbrugsministeren ikke i den Forbindelse ogsaa kan unde Landbruget en beskedent Beskyttelse.

Landbrugsministeren sagde, at D. L. K. ikke kunde faa Ret til at sælge sine Kreaturer til Udlandet, for det er der ingen, der kan faa i dette Land. Men det var slet ikke det, jeg beklagede før; jeg beklagede kun, at D. L. K. ikke kan faa Lov til at sortere og aflevere sine egne Kreaturer til Tyskland til de Priser, som den danske Stat har solgt dem til.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh kom med en Udtalelse om, at Eksportsagen er nu omtalt saa ofte, at der ingen Grund er til at omtale den mere, og han var saa elskværdig at paapege, at jeg ikke var bedre